

Svar på spørsmål til egenpresentasjon,

Espen Andreas Hasle

1. Hva gir deg lyst til å være biskop i Oslo? Hva er din motivasjon?

Jeg har tre grunner.

Først og fremst, fordi Gud finnes. Gjennom Jesus Kristus har jeg fått møte en levende Gud som bryr seg om hvert enkelt menneske. Som biskop vil jeg gjøre alt jeg kan for lede kirka slik at stadig flere får møte forsoning, nåde og håp i Jesus.

For det andre, fordi jeg elsker Oslo. Det er byen min. Jeg er fra Oslo, bor i Oslo og det ville vært et stort privilegium å få lede kirka i Norges vakreste og viktigste område.

For det tredje fordi jeg ble spurt om det. Når kirka spør meg om å stille meg til disposisjon for å ta ansvar i kirken vil jeg gjøre det.

2. Hva mener du er biskopens viktigste oppgaver?

En biskop må først og fremst peke på Jesus Kristus, og gjennom det være til inspirasjon for kirkens medarbeidere, frivillige og hele befolkningen.

Biskopen skal løfte opp de ingen ser, forkynne frimodig evangeliet og selv leve slik at Kristus blir synlig gjennom eget liv. En biskop må søke en åndelig nerve i eget liv så hen kan være en inspirator til tro og etterfølgelse.

En biskop skal veilede menighetene og kirkelige ansatte, blant annet gjennom utøvelse av tilsynet og gjennom faglig arbeid. Her er særlig oppfølgingen av alle vigslede tjenester viktig. Vårt arbeid må basere seg på beste forskningsbaserte praksis og gjennom begge linjer i kirken må biskopen selv gi og sørge for at alle ansatte får faglig utvikling og veiledning.

Biskopen representerer kirka i offentligheten. Som symbolske ledere har biskopene en svært sterk posisjon samfunnet, og de blir lytta til og når langt videre enn det det formelle lederansvaret skal tilsi. Det gir store muligheter for å være med å sette agenda i offentligheten, løfte marginaliserte og stemmeløse og synliggjøre hvordan kirka tjener folket i Norge.

Biskopen er leder. Som del av bispekollegiet, som medlem av Kirkemøtet og sammen med bispedømmerådet og kirkevergene har biskopen mulighet til å sette retning strategisk for kirka. Her må jeg si at jeg tror Oslo bispedømme har et stort uutnytt potensial. I min korte tid i Borg har jeg sett hvordan det å koble seg på nasjonale, strategiske satsninger med forsterkning regionalt og lokalt gir stor effekt.

3. Hva er kirkens hovedutfordringer i dag og i tiden framover, slik du ser det?

Kirka skal forkynne evangeliet om Jesus Kristus, vårt håp, verdens frelser. «Fra ham og ved ham og til ham er alle ting». (Rom 11). Å formidle disse gode nyhetene er en utfordring vi aldri blir ferdig med.

Vi skal fortsette å utvikle Den norske kirke som folkekirke. Kirkens skal tjene hele folket, og det oppdraget må stadig fornyes, synliggjøres og tolkes.

Vi skal stå sammen med alle mennesker av god vilje i kamp for rettferdighet, for å redde kloden vår fra undergang og vise barmhjertighet og solidaritet med mennesker som lider i Oslo bispedømme og globalt. Kirka har mulighet til å spille en viktig rolle i

å redusere utenforskap og ensomhet, både gjennom menighetens diakonale arbeid og de diakonale organisasjonene og institusjonene.

Oslo bispedømme har et særlig ansvar i det å være en del av døvesamfunnet, og gjennom det bidra i kampen mot fonosentrisme og audisme.

Vi skal forvalte en over 1000-årig verdiforankring for landet vårt. Da må vi ta med det beste fra fortiden og sammen finne ut hva det betyr i et mangfoldig område som Oslo, Asker og Bærum.

4. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som kirkelig leder med tilsynsansvar i bispedømmet?

Jeg vil legge mest vekt på å utruste menighetene, prester og andre vigslede medarbeider til å søke Kristus i liv og tjeneste.

Jeg vil prioritere å styrke lokalmenighetene, og oppfordre til lokalt utviklingsarbeid liturgisk og på andre måter.

Jeg vil ha en liberal praksis for godkjenning av søknader om unntak fra vedtatte liturgier, så lenge det har vært en skikkelig forankra, lokal prosess på det man ønsker å endre. Jeg vil bidra med å løfte fram resultatene fra Døvekirken's liturgiske utviklingsarbeid som viktige ressurser for alle menigheter i Den norske kirke.

Jeg vil konstant utfordre på at vi aldri må bli oss selv nok. Vi må som kirke hele tiden spørre hvem det er som ikke finner sin plass hos oss?

5. Hvilken kjennskap har du til Oslo bispedømme og hva setter du særlig pris på her?

Jeg er født, oppvokst og bor i Oslo, og har hatt store deler av min prestedtjeneste i Oslo. Jeg setter pris på et yrende kulturliv, der også kulturen er med og løfter eksistensielle spørsmål om hva det vil si å være menneske, døden, kjærligheten og livets smerte. Jeg elsker den mørkeblå nattehimmelen over Løkka om sommeren, å sitte på Bekkelagsbadet og se sola gå ned bak kaikranene en sommerkveld. Jeg liker å gå sakte på ski over Frønsvollene og så ta til venstre over Glåmene på Appelsinhaugen i stedet for å følge hovedløypa til Kikut. Jeg digger mangfoldet i byen, fra det sydende livet i Grønlandsleiret til jålete restauranter med mat i verdensklasse i Bjørvika og vestover.

6. Hvilke visjoner har du for Oslo bispedømme og Den norske kirke framover og hva vil være ditt særlige bidrag for å styrke folkekirken?

Visjoner er et stort ord, men jeg drømmer om at Den norske kirke også i nye 850 år skal være arenaen for livets store milepæler for menneskene i Oslo, Asker, Bærum og Døvekirka. For å klare det må vi tilpasse oss så vi kan møte de behovene folk har. Oppdraget vårt som folkekirke gir oss et særlig mandat til å tjene byen, i det ligger også et ansvar for dialog med andre tros- og livssynssamfunn og å støtte opp under at alle mennesker får praktisere sin tro.

Oslo bispedømme skal satse alt vi kan på barn og unge. De er kirke nå og framtid's kirke. Vi må bruke mer ressurser på barn og unge og prioritere de først. Visjonen i kirkelig undervisning og læring om å nå bredt, både av egne medlemmer, men også hele befolkningen må kombineres med et godt kontinuerlig arbeid.

Jeg håper Oslo bispedømme kan bli ledende i Norge på å tenke kirke på nye måter, gjerne etter inspirasjon fra «Fresh expressions i England» og lignende arbeid i våre søsterkirker i Danmark og Sverige. Oslo ligger først i mange av utviklingstrekkene i Den norske kirke, nytenkning i Oslo vil derfor kunne ha stor betydning for hele landet.

Jeg vil bidra til å synliggjøre alt det gode som skjer i kirka i Oslo bispedømme. Vi må rett og slett vise oss frem mer. Når bare 50% av medlemmene i Den norske kirke i Oslo mener at vi bidrar positivt i samfunnet (Medlemsundersøkelsen 2023) har vi en jobb å gjøre for å få frem alt det gode som skjer rundt i hele bispedømmet.

7. Beskriv kort din teologiske profil og ditt ståsted i Den norske kirke.
Jeg opplever meg godt plassert midt i Den norske kirke. Som forkynner og teolog er jeg opptatt av de eksistensielle sidene ved troen, håpet om evig liv og hvordan luthersk teologi i sin dystopiske mørkhet gir oss gode verktøy til å tolke og snakke sant om livet.

Jeg håper hver dag at alle skal bli frelst til slutt, men avviser en universalistisk frelsesforståelse som noe vi har mandat til å legge til grunn.

Jeg mener ekteskapet er den beste rammen om samlivet, men har respekt for at mennesker kan være på ulike stadier på veien dit og vil som biskop møte alle kandidater til prestedtjeneste med åpenhet og respekt for livet de lever. Jeg vier folk av samme kjønn.

8. Hva kan du med din kompetanse tilføre bispekollegiet og Bispemøtet?
Jeg har erfaring som menighetsprest på Mortensrud og Manglerud, som leder i Acta og Nordre Follo og som politiker i Oslo bystyre og som førstekandidat til Stortinget for Oslo KrF. Det har gitt meg kompetanse på hvordan vi kan være kirke i et mangfoldig område og god og robust erfaring fra den offentlige samfunnsdebatten.

Jeg har både formell lederkompetanse og praktisk ledererfaring.

Av mer personlig kompetanse er jeg god til å analysere utfordringer og se muligheter.

Jeg har også god oversikt over hymnologisk nyskaping i Norge og Danmark, og vil bidra til å løfte fram disse ressursene.

9. Hvordan vil du som biskop i Oslo bispedømme ivareta det teologiske mangfoldet i bispedømmet?

Jeg vil ivareta det teologiske mangfoldet i Oslo bispedømme ved å møte med alle med en forventningsfull nysgjerrighet på hvilke spennende innsikter den enkelte har. Biskopene har også et ansvar for å sette ned noen grensesteiner for når kirke slutter, men jeg liker mangfold og møter det med en spent forventning om at vi alle alltid har noe nytt å lære. Deus semper major.